

16.9.63, יום ב'

בישיבת הוה"פ הציוני המצומצם שנחכנס כששה שבועות אחרי פרסום
הסה"ל הייחי המרצה היחיד. בפרוסוקול הסטנוגרפי חופסת הרצאתי 17 + 12
עמודים. עמדתי בעיקר על שתי הנחות יסודיות: (1) שעלינו לעשות וולהתנהג
ככה שאנגליה תצטרך להשחמש בכוח נגדנו - זה לא יוכל להימשך הרבה זמן, כי
דעת הקהל באנגליה ובעולם תתקומם נגד זה, (2) מלחמתנו תתנהל רק נגד מדינות
הספר הלבן, לא נגד בריטניה. יש גם חזית עולמית ובחזית נעמוד על צדה של
אנגליה נגד גרמניה של היטלר.

נחקבלה אז החלטה: "בהמשך להחלטת הוה"פ הציוני המצומצם בישיבה
הקודמת מאשר הוה"פ את קו ההנהלה הציונית ואת דרכה - כפי שבוטא בישיבה זו
של הוה"פ על ידי ההנהלה, ואשר תכנה - ביצור היסוב והתגוננות כלכלית,
סאמציס כיבושיים ומלחמה נגד הסה"ל: מלחמה עליה, קרקע, החיטבות וקוממיות
יהודית (יערי שאל מה זאת קוממיות? ענייחי: עצמאות) כמו כן נחקבלה החלטה
נגד פעולות טירור: "הוה"פ הציוני המצומצם מביע אה התנגדותו הנמרצת לשפיכת
דמי נקיים העשויה להכחיב את טוהר מלחמתנו לחירות ישראל" (כולם הצביעו בעד,
רק גרוסמן וספרסקי נמנעו).

- בכתבי לח"י חלק א' טור 139 - 140 וטור 141 - 142 יש מאמר המביא כל
הפילוסופיה של לחי, בשם "אנגליה, הציוניות וחנועת החרות העברית".